

Открито писмо на една учителка за „трудните“ деца

Уважаеми родители!

Знам, че сте разстроени. Всеки ден детето ви се връща от училище с истории за „онова“ дете. Детето, което през цялото време дърпа, блъска, щипе и дори хапе другите деца. С което никой не може да се разбере, което не слуша моите увещания и се катери по оградата на училищния двор. Или в яростен порив излива млякото на съученика си на пода. Нарочно. Така, че да го види. Или крещи нецензурни думи в часа по спорт.

Вие сте разстроени, че ТОВА дете разсейва и пречи на вашето дете да учи. Вие сте разстроени, че то отнема много от моите сили и внимание и заради това аз лишavam от грижи и внимание вашето дете. Вие сте разтревожени, че то е лош пример за вашето дете. Разбирам всичко това.

И трябва да знаете, че аз също се тревожа. През цялото време. За ВСИЧКИ деца. Аз се безпокоя за това дали вашето дете държи правилно молива, за друго – дали се справя със задачата, за трето – че е твърде срамежливо, за друго – че няма обяд. Аз се безпокоя и за това, че палтото на Миша е недостатъчно топло, и че Таня не се справя, за което постоянно я ругаят вкъщи. Независимо дали съм в колата или под душа вкъщи – аз се тревожа.

Знам, че вие държите непременно да се внесе за обсъждане поведението именно на ТОВА дете. Знам, че ви е все едно справя ли се Таня, защото нейните двойки няма да насинят никое око. Да, и аз бих искала да говорим за ТОВА дете. Но има още толкова неща, за които не мога да ви разкажа. Например, за това, че само преди година ТОВА дете беше осиновено от дом за сираци. И за това, че заради алергия му е предписана строга диета и то е вечно гладно. Не мога да ви разкажа и за това, че в семейството му назрява развод. Или че ТОВА дете се възпитава от самотна майка и затова винаги идва преди всички и си тръгва последно. Или че вкъщи го обиждат и ругаят.

Вие разбирате, че не мога да ви разказвам такива подробности. Просто искате да знаете какво правя аз, за да променя поведението му.

Иска ми се да можех да ви разкажа всичко. Но не мога.

Не мога да ви разкажа, че с него се занимават допълнително, тъй като има забавено развитие на речта и цялата му агресия е следствие от неспособността за нормално общуване с връстниците му. Не мога да ви разкажа, че се виждам с неговите родители ВСЯКА една седмица и най-често те просто плачат на нашите срещи. Не мога да ви разкажа, че с него си имаме таен сигнал, по който аз отивам и сядам за минутка до него и че в междучасията често сядя в коленете ми, защото... „Госпожо, става ми по-леко като чувам как бие сърцето Ви...“ Не мога да ви кажа, че след дълга и трудна работа, вече имаме 5 инцидента в седмица, а преди бяха по 5 на ден. Или че на учителските съвети аз умолявам останалите колеги да си затворят очите за поредната му изцепка.

Аз даже нямам морално право да споделям позитивните моменти. Например, че ТОВА дете ми помага да поливам цветята в класната стая и че плака, когато през зимата едно от цветята загина от студа. Или че сутрин, докато майка му вади инвалидната количка, целува малката си сестричка и ѝ прошепва на ухото: „Слънчице мое.“ Не мога да споделя, че ТОВА дете знае за гръмотевичните бури повече от метеоролозите или че гали по главата най-добрия си приятел в изблик на чувства и тича да помогне на този, който плаче. Да, и това се случва.

Проблемът е в това, че аз мога да говоря с вас само за ВАШЕТО дете.

И единственото, което мога да ви кажа със сигурност е, че ако ВАШЕТО дете (или всяко друго) се превърне в ТОВА дете:

Аз никога няма да разкажа на други родители за това, което се случва във вашето семейство. Аз ще разговарям с вас често, откровено и търпеливо. Ще се запаса с носни кърпички в случай, че и вие плачете на нашите срещи. Ще привлека към вашия проблем тези, които наистина могат да помогнат. Ще давам на вашето дете допълнителна порция внимание и любов, когато то има нужда. В училищната среда аз ще бъда негов защитник. Ще се постарая да видя в него (независимо от всичко) само доброто, светлото и прекрасното. И дори ще ви напомням за тези негови качества.

А когато някой друг родител дойде при мен да се оплаква от вашето дете, аз просто ще им припомня всичко отначало.

С любов,
Една учителка